

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Tvtela.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

neque nouiter, sine nouis indicijs debet quis torqueri, quāuis sufficiat variationes ad nouiter torquendū: sec. Inn. in c. quoniam. de proba. & Bart. in l. de minore. ff. de quaest.

³ **FERVILA** & flagella non dicuntur tormenta, vel tortura. ff. ad sena. con. Sille. l. r. impuberi. & sine sufficientibus indicijs, vel semiplena probatione quis torqueri non debet.

⁴ **QV** i publicam habet auctoritatem, iudicabit qualia indicia sufficiēt. c. de qu. milites. Caueat tamen, ut secundū rationem arbitretur: ut dicit Tho. super Iob. c. 10. ne animā propriā praeiudicium faciat iniuste arbitrando.

⁵ **CONFESSIO** facta ex tortura, sine indicijs, vel semiplena probatione, non valet. ff. de quaest. l. r. neque per indicia frequentia confirmatur. Bal. in l. fi. c. de accus. Not. sec. Ang. in li. de maleficiis. quod quando quis non est tortus sufficienter secundū indicia habita, potest tortura repeti, & dicit de consuetudine hoc esse arbitrarium. Dat. praeceptū Paris in suo trac. de Syndicatu, quod iudex protestetur, quod vult superedere in tortura, & eam repetere quoties oportuerit. Debent interuenire aliqui dies quietis 8. vel 10. & torquere pro eisdem indicijs ultra tres vices videtur esse immoderatum, & male factum: secundum Bar. in l. fi. c. de quaest. Nec peccat iudex secundum allegata, & probata inquitens.

TRANSACTION.

TRANSACTION à quo fieri potest? Dic ab eo, qui potest donare. Donatio §. 3. Quomodo possit fieri in criminalibus, vel spiritualibus, praetermitto de hac materia, quā potius ad litigantes, quā ad confessores pertinet. Si tamen vis de ea scire, vide Sil. & Tab. ibi, & c. de transac. per tot.

TUTELA.

TUTELA est triplex, vna legitima, quā datur à lege, quando pater filio non dedit testamenta. Alia testamentaria, quā datur à patre in testamento. Alia dativa, quā datur à iudice. Insti. qui mo. tu. fi. & de curatorib.

² **CLERICI** & ipsi possunt suscipere

re legitimā tutelam, non tamē cogi possunt ad accipiendum: testamentariam verò, aut dativā, non possunt recipere. Episcopi, clerici, religiosi tenentur cū licentia suorum superiorum miserabilium personarum tutelam recipere. c. monachi. 16. q. 1. & sic concord. c. generaliter. 16. q. 1. & c. 1. & fi. 88. d. c. peruenit. 86. d. & c. Cyprianus. 2. r. q. 3. Aliqui dicunt, & malè, Episcopum non posse recipere tutelam legitimam: ut dicit Sil. ibi. q. 3.

³ **AD** tutores pertinet pupillos à criminibus intactos seruare, & eorum res ab iniuria: ut in c. 1. 12. q. 1. & eorum pecuniam, vel bona mobilia, quā ad nihilum valent, eis seruata, cōuētere in praedia, ex quibus percipiāt aliquē fructum. Nam secun. Bart. in l. tutor. §. 1. ff. de admi. tu. Si pecuniam pupilli tutor non ponit in praedijs, tenetur pupillo de fructibus, quos percipere poterat, deductis expensis, & periculum, si tamen potuit emere, vel alio bono modo lucrari, alias non tenetur. Idem dic, ubi est statutum, ut omnia bona mobilia pupilli vendantur, ut de pecunia pupillus acquirat luctum, si non facit tutor cum potest, tenetur ad interesse. Et quia illicita est usura, debet de illis negotiari: secundum Ioan. de Ana. in c. quia in omnibus. de usuris. Et bona est cautela, ut faciant eum cō filio parentum: quia sic praesumitur quod absit dolus, & culpa à tutore. arg. l. etiam. c. si tu. vel cur. inter. Et sic si per negligentiam passus est acquisita deperire, vel non acquisiuit pupillo cum posset, tenetur de suo proprio satisfacere. l. non est ignotum. c. de adm. tuto. Idem in praelato. glo. sing. in c. placuit. 16. q. 3.

⁴ **TUTOR** tenetur facere inventariū de rebus pupilli, nisi ex iusta causa, & necessaria impediatur. l. tutor, qui repperitorium. ff. de admi. tut. nisi iudex remiserit, quod potest, vel aliter habeat consuetudo: secundum Bar. in d. l. tutor, & tenetur facere quā primum potest, aliter videtur in dolo. l. hac conditio. ff. de condi. & demō. si tamen administravit, aliter non. Si ta-

men facit prius ea, quæ dilatatione nõ recipiunt, vel quæ necessario præcedit inventarium, vt perferatio substantiæ hereditariæ, vel ea, quæ nullo modo possunt obesse pupillo, sed bene prodesse, non præsumitur in dolo: secundum Bar. supra. Modus autem faciendi inventarium habetur c. de admitt. l. tutores. & de quibus debet fieri, in d. l. tutores.

MATER filij tutelam perdit, vel si incontinententer viuat, vel si ad secundas nuptias transeat: see. Pan. in c. vxoratus de cõuer. coniu. de quo est gl. quã sequitur Bal. in auth. matri, & auia. c. quam. mu. tu. of. fun. po.

VAGATIO.

Vagatio mentis ex propositio in orationis peccatum est. & tollit fructum orationis secundum Th. secunda secunda. q. 83. a. 11. & est filia aciditæ. Quando autem peccatur vagando in officio, supra, Hor. §. 19. contra quod dicit Aug. Psalmis & hymnis cum oratis Deũ, hoc versetur in corde, quod profertur in ore.

VANAGLORIA.

Vana gloria, supra, Gloria mundana per totum.

VASASACRA.

Vasa sacra munda seruari debent, & solum à factis hominibus tractari de custod. eueh. c. 1. & facta inutilia vel consumpta vetustate debent comburi, & eorum cineres in loco honesto, ne cõculcentur, reponi. c. altaris. de cõsecr. d. 1. & c. in sancta. de re. do. c. ad hæc. Quomodo, & quando est mortale peccatũ tenere immunda huiusmodi, supra, Corporale, §. 1. à quo possunt consecrari, supra, Consecratio, §. 12. & quàm graue delinquit ministri in huiusmodi negligentes.

VECTIGAL.

Vectigal, supra, Gabella, per totum.

VENATIO.

VENATIO triplex, vna hominũ oppressiua, quæ semper prohibetur. d. 6. c. non est. §. is itaque. in fin. Alia arenaria cũ bestia dentata, quæ similiter prohibetur. c. qui venatoribus.

d. 86. Alia est quæ exercetur in capis & syluis, capiendõ animalia, quæ nullius particularis personæ sunt, & hæc licita est secundũ se, quia naturaliter dominium animalium est homini datũ. Contingit tamẽ per accidens esse peccatũ multis modis. Primò, quando venatio fit cum damno proximi, vel in persona, vel in rebus, vt quia venator exponit se periculo occidendi, vel vulnerandi proximũ ex incautela, vel destruit segetes, semina, vineas, vel huiusmodi: & tunc iudica mortale, vel veniale, secundum qualitatẽ actus, vel periculi, cui se exponit, & ultra peccatũ tenetur de damno per eum illato, vel eius occasione. Secundò, si sunt personæ, quibus venatio est prohibita, vt clerici. c. in omnibus, de cle. ve. si se in hoc exerceant. Et cõstitutis in sacris penæ suspicionis imponenda statuitur. ibid. c. Episcopum.

ALIQVI intelligunt, quod nõ interdicitur nisi venatio clamorosa, si autem nõ sit cum clamoribus, licet etiã monachis, & aliis: & tẽdere retia, & laqueos silenter. An autem tales mortaliter delinquant faciendo cõtra canonem, teneo quod non, quando nõ faciunt in contemptum, nec in scandalum, quia non est præceptum antonimo sic, nec de materia necessaria. Si tamen essent moniti, & nollent desistere, non excusarem eos à mortali, quia viderentur contemnere. Episcopis autem omninò prohibitum est. c. 1. dist. 33. Pan. tamen in c. 1. de cle. ven. dicit quod aliquando etiam licet episcopo, sed rarò, non causa voluptatis, sed necessitatis: vt si faciat ad exercitiũ, vel appetitum prouocandũ, & huiusmodi. Et sine scandalo: licet Pif. dicat omninò prohibitum.

TERTIO est peccatum mortale, quãdo diebus festiuis fit, taliter quod omittuntur diuina necessaria ad salutẽ, vt missa, & alia, ad quæ quis tenetur ex præcepto, vel si impediunt alios, ne possint audire: In aliis autem diuinis communiter est veniale, vel nullum: quia ad hæc nõ tenemur. Quatid, ex nimio affectu, qui tantus possit esse,